

Nemoc je zpět s ještě horší prognózou. Honza hledá dárce

CHEB Když do života člověka vstoupí nemoc, obrátí se mu naruby. Zvláště pokud se jedná o vážné onemocnění s nedobrou prognózou. S takovým právě bojuje Honza z Chebu. Tatínkovi dvou dětí se po čtyřech letech vrátila zákeřná leukémie. Jedinou šancí je pro něj transplantace kostní dřeně. Vhodný dárce se však zatím nenašel.

„Zase bojujeme, tentokrát s ještě horší prognózou, zase věříme, že vše dobře dopadne. Jak jsme se někdykrát přesvědčili, naděje stále existuje, proto věřím, že se nám podaří najít Honzovi vhodného dárce kostní dřeně a bude všechno jako dřív. Zapíšte se prosím do Českého národního registru dárce dřeně a darujte naději na uzdravení našemu tatínkovi i dalším pacientům, kteří na svého

dárce teď také čekají. Čím víc nás v registru bude, tím větší šance máme,“ posílá prosbu Honzova žena Jana, maminka Rozárky a Patrika.

Vzpomíná, že Honzovi lékaři diagnostikovali rakovinu už měsíc po svatbě. Absolvoval řadu chemoterapií, na léčbu reagoval dobře a zákeřnou nemoc tehdy porazil. Za nějaký čas ale bylo všechno jinak. Choroba udeřila znovu, tentokrát v podobě leukémie, kdy byla zasažena i kostní dřeň. Honza v roce 2019 podstoupil její transplantaci, dárce, i když ne nejvhodnějším, byl jeho vlastní bratr. Přes řadu komplikací Honza nemoc na chvíli porazil. S Janou se rozhodli žít normální život a založit rodinu. „Využili jsme zamrazeného embrya. Usmálo se na nás štěstí a narodila se nám

dcerka Rozárka. Přestože podle lékařů na 99 procent nemůže mít Honza děti, o rok později jsme se dozvěděli, že jsem v 5. měsíci těhotenství. Zázraky se skutečně dějí a v roce 2021 se nám narodil syn Patrik. Navzdory častým nemocem manžela jsme se snažili užívat běžného života, věnovat čas dětem. Chodili na společné pro-

cházký, hráli si na hřišti, prostě byli jsme spolu jako rodina. Po čtyřech letech se ale nemoc opět vrátila, a to v ještě horší podobě. Honza má jen desetipro-

centní šanci na úplné vyléčení. Ale naděje stále existuje,“ popisuje.

V Českém národním registru dárce dřeně je aktuálně přes 114 tisíc registrovaných lidí. Podle mluvčí organizace Kláry Conkové ročně přibývá kolem 10 tisíc osob. Výjimkou bylo období pandemie, kdy se počet snížil na polovinu. „To byl celosvětový trend,“ potvrzuje Klára Conková a doplňuje, že navíc řada lidí z registru časem vypadává. Důvodem bývá onemocnění nebo věk, který je v ideálním případě do 35 let.

„Vhodný dárce by se měl s příjemcem shodovat ve všech deseti transplantačních znacích. Hodně lidí si myslí, že ten nejlepší dárce bývá z rodiny, ale to tak vůbec být nemusí. Například Honzův bratr se také neshodoval úplně kompletně. Pak ta

transplantace nemusí dopadnout a nemoc se vrací,“ přibližuje Conková s tím, že po rodině se hledá nejprve v dané zemi, případně v Evropě. „Pokud se poblíž takový člověk nenajde, prohledáváme registry na celém světě. V Austrálii, v Americe. Statisticky je shoda jen u jednoho procenta lidí, proto bych se nebála říct, že hledáme jehlu v kupce sena,“ vysvětluje.

Proto je tolik důležité, aby byl registr dárce co nejširší. Jen tak je možné dát naději lidem, kteří s onemocněním bojují. Registrace přitom znamená pouze to, že člověk odevzdá kapku krve nebo stěr z dutiny ústní. Podle statistik nakonec méně než jedno procento registrovaných, kterých je na celém světě více než 40 milionů, skutečně svou kostní dřeň daruje. — **Jitka Dolanská**

Zdroj: rodinný archiv